

Teza: odmowa przyznania pełnomocnika z urzędu.

Przyznanie pokrzywdzonemu pełnomocnika z urzędu jest zasadne, gdy w sposób należyty wykaże on, że nie może ponieść kosztów pełnomocnika bez uszczerbku dla siebie i rodziny (art. 88 ust. 1 zdanie drugie w zw. z art. 78 k.p.k. w zwz. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych).

Sygn. akt WO-10/20

POSTANOWIENIE

z dnia 3 sierpnia 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący :SWSD Piotr Kubik

Sędziowie: SWSD Juliusz Cybulski - sprawozdawca

SWSD Stanisław Chmielewski

Protokolant: Anna Kuchniak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 sierpnia 2020 r. złożonego w sprawie zażalenia W. S. z dnia 14 listopada 2019 r. na oddalenie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wniosku o przydzielenie stronie nie będącej obwinionym pełnomocnika z urzędu,

na podstawie art. 632a § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych tj. Dz. U. 1982 nr 19 poz. 145,

postanawia

oddalić zażalenie

Uzasadnienie

Pan W. S. w dniu 14 listopada 2019 r. wniósł zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie na Zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 25 października 2019 r. oddalające wniosek pokrzywdzonego o ustanowienie pełnomocnika do sprawy sygn. akt DO 60/19 Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. wnosząc, że sąd może przydzielić stronie pełnomocnika z urzędu jeśli strona samodzielnie nie może ponieść kosztów zastępstwa oraz tego wymagają okoliczności sprawy.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje:

W ocenie Sądu Zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. oddalające zażalenie jest uzasadnione, gdyż nie mamy tutaj do czynienia ze skomplikowanym stanem faktycznym a ponadto sprawa nie jest na tyle istotna a interes Skarżącego nie doznaje istotnego uszczerbku ażeby właściwe było przyznanie Skarżącemu pełnomocnika z urzędu.

Obwiniony przez Skarżącego, radca prawny W. W. (1) wyjaśnił, w toku postępowania, że w piśmie procesowym wkradła się pomyłka co do zakresu reprezentacji strony przez obwinionego W. W.. Obwiniony pismem skierowanym do Sądu wyjaśnił tą pomyłkę.

Z racji, że Skarżący pismem z dnia 14 lutego 2019 r. cofnął pozew skierowany do Sądu Okręgowego w Siedlcach zdaniem Sądu spowodował tym samym, że jakiegokolwiek działanie obwinionego W. W. (1), niezależnie od oceny jego faktycznego udziału jako pełnomocnika E. Z. stało się całkowicie bezprzedmiotowe i nie mogło wpłynąć na pogorszenie jego stanu materialnego. Wyjaśnienia złożone przez obwinionego oraz zawiadomienie o tym zdarzeniu Sądowi Okręgowemu w Siedlcach spowodowało między innymi umorzenie dochodzenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, który stwierdził że popełniona omyłka nie była celowa i nie zamierzała wprowadzić nikogo w błąd. W uzasadnieniu Postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 14 listopada 2019 r., Sąd nie dopatrył się

nieprawidłowości w ustaleniach Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i uznał, że zasadne było umorzenie dochodzenia dyscyplinarnego w tej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie oddalił zażalenie.